

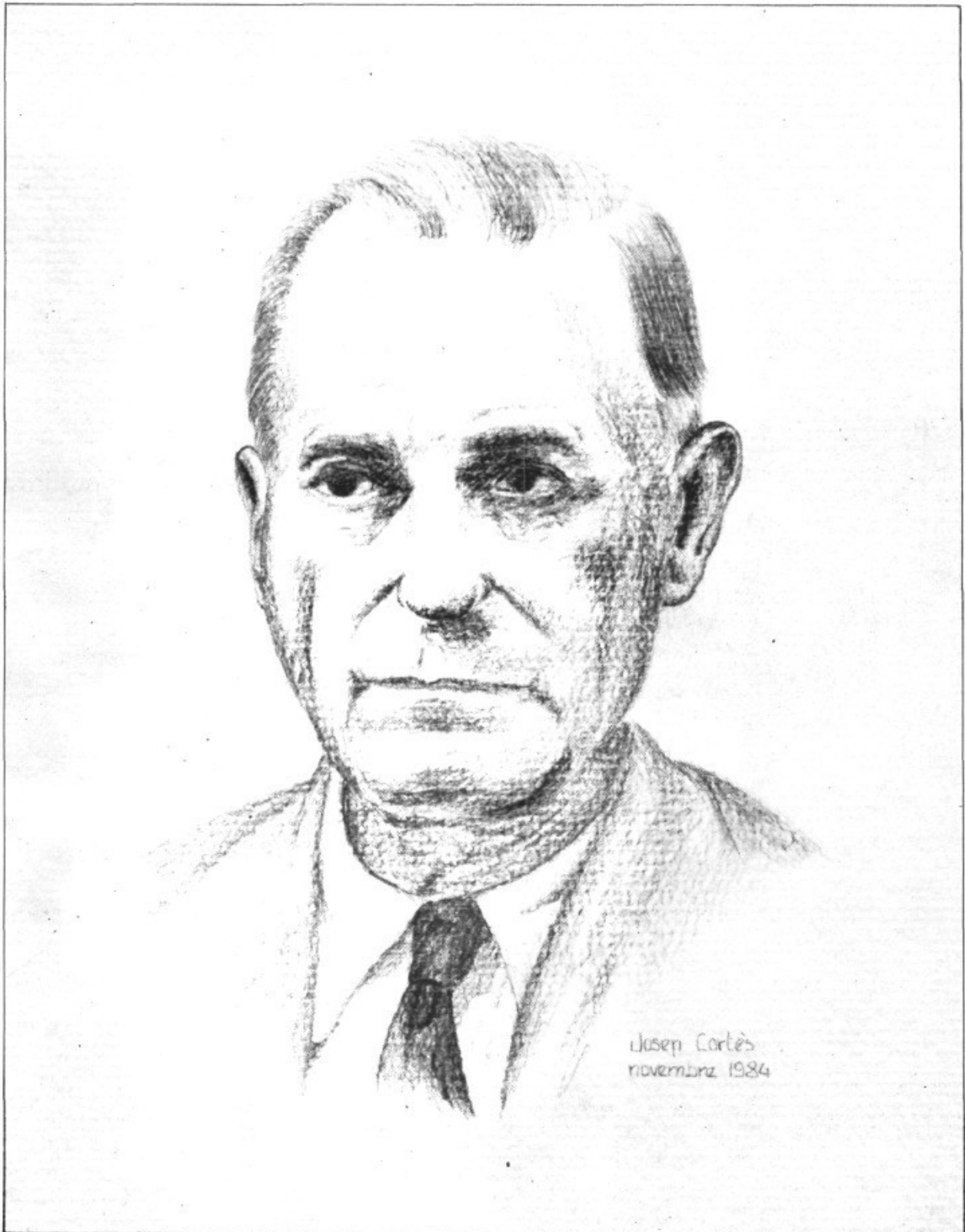
Maria Galmés
Nou, 9
07530 Sant Llorenç

FLOR DE CARD

SANT LLORENÇ DES CARDASSAR

NOVEMBRE DE 1989 * Nº 155

Josep Cortés
novembre 1984

CAPS DE SETMANA

Els adolescents no s'han entès mai amb els adults. Sempre ha estat així i així seguirà essent mentres hi hagi joves que vulguin viure la seva vida al marge de la dels seus predecessors, i no serem nosaltres els qui ens hi oposarem per la senzilla raó de que hi estam d'acord. Cadascú ha de prendre el seu propi camí si vol arribar a qualque banda. Ja ho deia el poeta: el camí es fa caminant. Però de la mateixa manera que ells exigeixen llibertat per actuar d'acord amb la seva pròpia escala de valors, nosaltres, els adults, també n'exigim per fer altra tant amb la nostra, que ja se sap que la pròpia llibertat acaba allà on comença la dels demès.

Tot això ve a rel dels aldarulls que es formen cada cap de setmana pels voltants de la carretera de Son Servera, agreujats d'ençà que s'ha obert el bar del Garatge: coets a altes hores de la matinada, vidres trencats per carrers i carreteres, xeringues dins les obres en construcció, "guerres" amb ous... i altres disturbis que pertorben la tranquil·litat dels que en son aliens. Les nits dels caps de setmana s'han convertit en un cúmulo de sorpreses i un només espera a veure quina una de nova se n'hauran pensat. Fins on arribarà la cadena? Anau-ho a sebre! Aquestes coses se sap on comencen, però mai no se sap com acabaran.

Crec que no se'ns podria acusar de viure en un estat policial si els nostres zeladors s'hi passejassin els vespres dels divendres i els dissabtes, talment com ho fan a les zones costaneres del poble, que si els turistes i els hotelers exigeixen una mica de tranquil·litat, nosaltres també. I si els destinats a Sant Llorenç no basten, per ventura se'n podrien agafar dels de Cala Millor, que potser a l'hivern siguin més necessaris per aquí que no per allà.

Sigui com sigui pensam que és precís agafar el bou per les banyes i enfrontar-se al problema com més prest millor, que si els polítics deixen que els voltin cama per ventura quan es decideixen ja serà massa tard i haurem de plorar desgràcies irremeiables.

Flor de Card

Revista d'informació general de Sant Llorenç des Cardassar
Carrer de Sant Llorenç, 36
Telèfon: 569119
Publicitat: 569509
Número 155
Novembre de 1989
Edita: Centre Cultural Card
Imprimeix: Apóstol y Civilizador
Dipòsit legal: 765-1973
Director: Josep Cortès i Servera
Consell de Redacció: Felip Forteza, Maria Galmés, Guillem Pont, Guillem Quina, Antònia Servera, Guillem Soler i Miquel Sureda.

COL·LABOREN

Josep Cortès	Miquel Nebot, metge
	Espipellades 3
	Crònica Informal 4
	Batec 6
	Santa Cecilia 8
	Tal dia com avui 13
Maria Galmés	Demografia 7
	Si lleu... 18
	Comptabilitat
Alfred F. Arnau	Arqueologia 10
L'escola	Visita al diari 11
	Cançó de pluja 12
Xesc Umbert	El temps 12
Jaume Galmés	Poesia 13
Alexandre Miquel	Turisme 14
Biel Massot	Música 17
Guillem Pont	Sant Llorenç ahir 20
Bel Nicolau	Distribució

NOTA

Els articles apareguts en aquesta revista expressen únicament l'opinió dels seus propis autors.

Una de dues, o jo no som tan entenent com me pensava o és que som malpensat per naturalesa.

A s'article de n'Ignasi d'es mes passat, després de dedicar gairebé tota sa plana a bravejar sa iniciativa de sa Conselleria de Turisme i sa bona disposició d'es nostro Ajuntament, i quan ja mos havia convençut de lo collonut d'es projecte d'embelliment de sa Costa Llorencina, se despenja amb que "En cas de que sa Conselleria no se'n fes càrrec s'hauria de retallar es pla". Com quedam? No era sa Conselleria sa que tenia interès en fer-ho?

Veiam si serem com aquells ases que els posen una lletuga fermada davant es nas, i per molt que estirin es coll no l'acaben d'arribar mai... però mentrestant estiren es carro!

Mirau si tenc bo amb s'Ajuntament que ara han d'asfaltar es camí de Sa Blanquera i han d'arreglar es pont de Sa Grua just perquè jo tenc una quartó a cada banda.

Si en Busco no hagués estat tan caparrut i s'hagués fet col.laborador de Flor de Card haguessin tengut collons d'asfaltar-li sa cama da de Ca'n Duai!

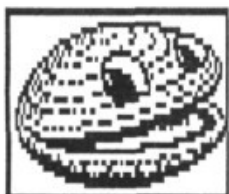

Com hem pogut comprovar a sa darrera revista, quan es polítics fan ses valoracions d'es resultats de ses eleccions, en lloc de posarse ses benes a ses ferides les se posen an ets ulls, com diu "en Jonàs" p'es diari.

D'aquesta manera lo més segur és que es virus s'escampi, sa salut empitjori i sa malaltia se converteixi en crònica.

En recordança d'es llorencins que varen haver de fugir de casa va per mor de ses idees polítiques i d'es murs que, encara ara, separen sa manera de pensar de molts de coneguts, vull fer una petita returada esmentant sa mort de Dolores Ibàrruri i es desmuntament d'es Mur de Berlín.

Una dona que va viure sempre fidel a ses seves conviccions i un mur que va tancar sa llibertat de massa persones.

En es darrer ple, es batle, referint-se an es pla parcial, va dir que es punt que venia era per tractar de sa necessària mo dificació d'es PP.

I en Falera, fent sa mitja, li va contestar que si havíem de fer xistes valia més que fessin referència an es qui havien perdut ses eleccions i no an es que les havien guanyat.

I és que és lo seu agafar-se ses coses un poc a les bones.

Jo no és que m'hi vulgui aficar, però sa veritat és que m'hagués agradat molt més que enterrassin es cables d'es telèfons i de s'electricitat que no aquests manats entorsillats que han entaferrat per ses parets, després d'haver-les omplides de forats.

Sé cert que no els haurà fet gens de gràcia an es qui tenien sa fatxada més o manco curiosa.

Es serverins, amb això, mos han guanyat bé, ho hem de reconèixer.

I hem acabat es novembre i encara no tenim ses Normes Subsidiàries, ni ses aigües canalitzades, ni es torrent així com toca, ni un parc, ni han arreglat es Pou Vell, ni han acabat es poliesportiu de s'escola, ni sa Casa de Cultura...

Per ventura es mes que ve...

Josep Cortès

-En el ple de dia 7 de novembre no hi havia ningú. Es veu que la majoria dels llorencins no sol patir d'aquesta casta de rareses i s'estima més entretenir-se d'una altra manera, cosa més que comprensible si ens atenim a l'evidència que aquesta legislatura resulta de lo més avorrida. Al cap i a la fi divergen que tot són gusts, i lo millor és no aficar-s'hi, no fos cosa que llavonesses t'ho retreguessin i qualche espectador decebut et demanàs danys i perjudicis. Altes hores si que hauríem fet els deu reals justs!

-Si s'haguessin afuat hauries duit les de perdre...

-La veritat és que també hi havia en Gento i no crec jo que no m'hagués donat una mà si hagués vist que la cosa s'embrutava. En Gento és l'ordenança. En realitat li divergen Miquel, però d'ençà que té afecció pel futbol, com que per lo vist corria com un llamp, tothom el coneix per Gento. A Sant Llorenç en tenim un altre, de Gento, en Toni Vellaca, però és d'una generació anterior i no hi ha perill de que els confonguin. Tanta sort que no n'hi devia haver gaire de llorencins falaguers de cames, que amb la poca imaginació que tenim hauríem hagut de recórrer als numerals ordinals o per ventura als cardinals!

Fent honor a la veritat, emperò, he de reconèixer que no em vaig sentir amenaçat en cap moment i que, almanco quan actuen de manera oficial, els nostres capparets no semblen implicats en els aldarulls que sovintegen els caps de setmana per devers el bar del Garatge. Toquem fusta! Fixa't tu si miren o no pel bé del poble que han demanat a Correus que posi una oficina a Sant Llorenç perquè no hàgim d'anar a fora poble a posar un telegrama o un certificat.

-O encara en posen, de telegrames?

-Més dels que et fas comptes.

-I on l'han de posar?

-A Ca Ses Monges, si els

de Correus hi vénen a bé. Pa reix esser que adersaran allà on hi havia la cuina i que hi entraran per la banda del pati. En Miquel Falera, com que està fort amb això de la construcció i sempre pensant en el futur, va suggerir la conveniència de que l'Ajuntament es reservàs el dret de canviar-la de lloc, ja que si un dia decidien tomar l'edifici es trobarien amb l'oficina de Correus enmig del solar. En aquest punt, mirau per on, i com que la raó li vessava per damunt el cap de tanta que en tenia, tothom hi va estar d'acord. Si en Miquel conseguia fer-los tòrcer el coll en altres aspectes és ben segur que l'Ajuntament no aniria així com va

-I que aniria millor o pitjor?

-Vés a sebre!

-I quan la començaran?

-Para el carro! L'únic que han acordat és sol·licitar que en posin una. Si ens ho concediran o no ja depèn del bo que poguem tenir per les altures celestials o de l'interès de Correus en oferir

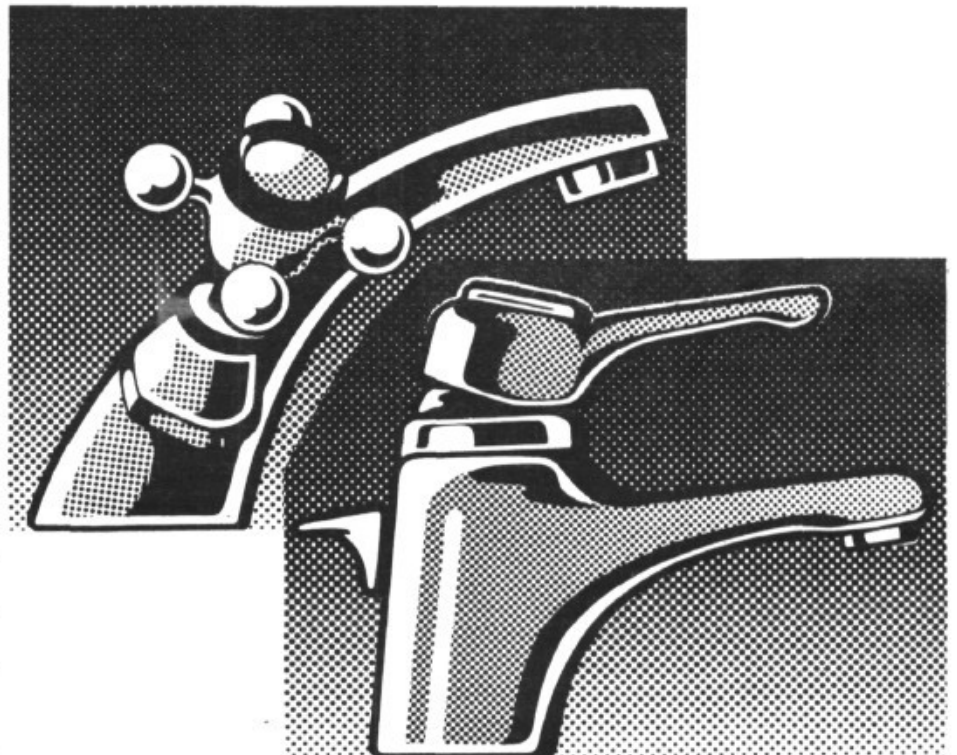
un bon servei als llorencins, cosa, com hem pogut comprovar un dia darrera l'altre, que no sembla prioritària ni de molt per als responsables de l'organisme estatal. Així i tot ja se sap que el coratge és lo darrer que s'ha de perdre, que de més verdes n'han madurat i que el qui no plora no mama. Fixa't, si nó, com entre el Consell Insular i la Comunitat Autònoma ens han arrambat norantatres milions per començar a posar les tuberries que se'n duran les aigües brutes fins a la depuradora de Sa Coma.

-Vols dir que aquesta vegada ho faran tenir de ver?

-Pareix que sí. Divergen que com que per força han d'entllestir la cosa enguany, en lloc de subhastar les obres les concediran per contractació directa, que per lo vist no duu tanta d'orenga, i les podran adjudicar al qui ells vulguin. Que et pensaves que dormien a la palla?

-Grans reputes! I qui serà l'afortunat?

-Quan feren el ple encara no se sabia. Parlaren de dir ho a tres contractistes perquè fessin una proposta perhom i llavonesses ells triarien la que considerassin mi-

llor.

-Millor per a qui?

-No ho digueren, però crec que se referien a l'Ajuntament, a qui sinó? No has de ser tan malpensat. Faran anar les tuberies ran ran del torrent fins a la depuradora. La de les aigües netes també arribarà fins a Son Carrió, que tenc por que no facin comptes agafar-la dels pous que foradaren ran del magatzem municipal.

-I a noltros, què ens costarà la broma?

-Per aquesta primera fase l'Ajuntament hi posarà 50 milions. Per a les altres dues -la d'alçar carrers a Sant Llorenç i a Son Carrió- encara no n'han parlat. Suposen, si les coses prenen així com fan comptes, que per les eleccions municipals de la primavera del 91 el poble es tarà ple de síquies.

-Si no reparteixen les pa-

peretes de dia hi haurà qual que candidat que deixarà el barram per dins un clot!

-Si haguessin de canalitzar les aigües seria un sacrifici que ens podríem permetre, maldament en els mitjans no l'entenguéssim cap paraula. El que si convé entendre són els justificants de les despeses. En Miquel Falera troba -i jo també, no en mancaria d'altra!- que si en dos anys hem gastat prop de 1.000.000.000 de pessetes (mil milions de pessetes) no estaria gens lleig el sebre com i on ho hem fet. Per això va demanar que en el ple del mes que ve procurassin dur-ho ben espinzellat i que li'n donassin les clarícies. Tothom, tornem-hi torna-hi, hi va venir a bé, posant clarament de manifest un espectacular augment del poder de convicció del Cap de l'Oposi-

ció.

Ja per acabar la sessió i contestant a una altra pregunta d'en Falera, el batle va informar que, gràcies a una telefonada a Jeroni Sàiz, també inclouran dins les despeses del torrent un pont de per Son Carrió que en realitat corresponia construir a l'Ajuntament de Sant Llorenç, la qual cosa ens estalviarà un bon caramull de milions.

-Alabat sia Déu! Tot el que sigui col.laborar amb la butxaca és sempre benvingut, però també fa pensar.

-Què fa pensar?

-A veure quantes de coses que no tocaria hauran inclòs dins els deu mil milions que ens han enviat de Madrid. I a quins constructors hauran concedit les obres. I qui su pervisarà les factures. I...

-Deixa-ho anar, home, deixa-ho anar!

Servei d'Informació i Atenció al Ciutadà
GOVERN BALEAR

CONSELLERIA ADJUNTA A LA PRESIDÈNCIA

EL S.I.A.C. OBERT PER A TOTHOM

Si volem una Administració Autònoma racional, àgil i pròxima al ciutadà és imprescindible oferir una qualitat de serveis adequada a les necessitats que els temps actuals exigeixen.

ANAM PEL BON CAMÍ, PERÒ NECESSITAM LA COL.LABORACIÓ DE TOTS:

PROPOSAU INICIATIVES I SUGGERÈNCIES.
DONAU-MOS A CONÈIXER LA VOSTRA OPINIÓ SOBRE
EL FUNCIONAMENT DELS NOSTRES SERVEIS.

ESCRIVIU, CRIDAU O VENIU:

CONSELLERIA ADJUNTA A LA PRESIDÈNCIA
Plaça de les Drassanes, 4
Telèfon: 712604

TRULL

A darreries del mes passat va començar a posar-se de moda en el poble un nou sistema per molestar als veïnats: el d'amollar coets a altes hores de la matinada.

Els caps de setmana -majoritàriament els divendres i els dissabtes- una bona partida de pollastrells es diverteixen tirant les bosses dels fems per dins les cases, espanyant els senyals de tràfic, tirant ous i, darrerament, amollant de nit coets dels que fan més renou i trencant botelles per la carretera de Son Servera. En aquest sentit no m'atreuria a afirmar que la civilització hagi avançat gaire.

Naturalment, no hi ha cap municipal que es passegi per les zones més conflictives.

PONTS

El dia 7 de novembre, dos mesos i un dia d'ençà que es va esbucar, es va donar per acabat el pont de la carretera de Son Servera i va esser obert de bell nou al públic.

S'acaben així dos mesos de trànsit excepcional per dins el poble, que ha ocasionat més d'un maldecap als veïns dels carrers afectats.

L'endemà començaren les obres del de Sa Grua, que també havia quedat força malparat.

GUILLEM NADAL

El dissabte dia 4 de novembre en Guillem Nadal va inaugurar oficialment el nou taller, a un turonet que hi ha per devers Son Xerubí, a Son Servera.

A la festa, animada per un trio ciutadà de l'any tirurany, hi assistiren els seus amics i diversos professionals de l'art mallorquí, català i europeu del moment.

Com és natural, va acabar amb una pintada col·lectiva de les blanquíssimes parets de l'estudi, cosa que, coneguent la manera de treballar

d'en Guillem, tanmateix no s'hagués torbat gaire a estreneir-se.

AJUDES

A començaments del mes passat es distribuïren les ajudes complementàries als damnificats per les inundacions que el Governador havia gestionat.

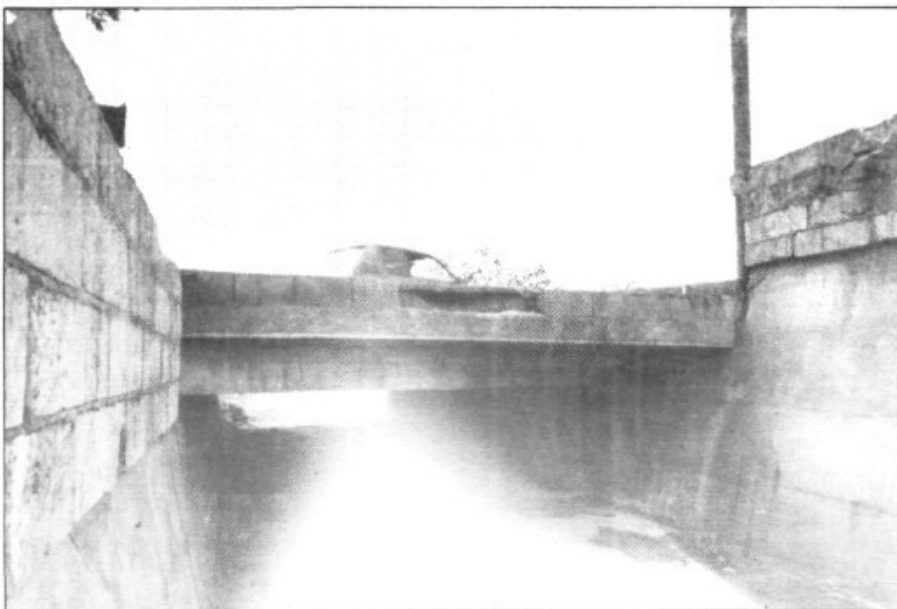
Aquesta tercera vegada foren una quarantena grossa els qui se'n beneficiaren, i així i tot encara n'hi va haver que es quedaren sense.

TORRENT

El dia 21 de novembre, una vegada redactat l'avantprojecte per part dels tècnics d'Obres Hidràuliques, l'Ajuntament va convocar a una reunió a tots els confrontants amb el torrent de Ses Planes a fi de tractar sobre la seva futura ampliació, ja que sembla que s'ha descartat de definitivament la possibilitat de treure'l del poble.

Hi assistiren gairebé tots els afectats, i pràcticament no hi va haver ningú que s'oposàs a les obres, que li donaran tres metres i mig més per cada banda, la qual cosa quasi triplicarà la seva capacitat d'absorció d'aigua.

Es una postura digna d'ala

bança, ja que han prevalgut els interessos de tot el poble abans dels particulars, cosa que no se sol estrevenir gaire sovint.

Els trossos expropiats es pagaran a raó de 500 pts. el metre, talment com ho feren a la banda de l'estació.

S'ILLOT

El dia 14 de novembre fou legalitzada una nova Associació de Veïns a S'Illot, promoguda a rel de les recents inundacions i en vista de la atípica manera d'actuar de la que ja hi havia abans.

Sembla esser que d'ençà que ocupa la directiva l'actual President de l'antiga associació -situat, segons diven, en els cercles pròxims al Partit Popular-, les coses no es duen a terme segons les normes que solen assenyalar els estatuts: no es convoquen assemblees, no es justifiquen les despeses, no es duu llibre d'actes, i, en general, s'actua segons uns criteris més aviat patrimonialistes.

La nova associació, anomenada "Es Riuet de S'Illot", ja té més de 150 socis i està presidida per en Pedro Cayon Pomar, que té un negoci a la banda de Sant Llorenç.

Aquesta associació ha començat una espècie de projecte a l'arquitecte llorenç Pere Josep Galmés per tal de construir un pont que uneixi les dues bandes del "riuuet", i que no sigui massa agressiu amb l'entorn paisatgístic de la zona. En un principi s'ha via pensat que fos de fusta i més aviat lleuger, per tal que no pogués deturar una fura torrentada, però actualment es decanta més per la construcció d'un prou sòlid per aguantar qualsevol enverreda. La idea d'Obres Hidràuliques, en col.laboració amb la Xefatura de Costes, és la de que hi pugui tornar haver el petit "llac" que hi havia temps enrera i que els hotels Peymar i Platja Moreia retornin al torrent allò que sempre havia estat seu. L'Ajuntament de Manacor ja s'ha compromès a cuidar-se de la construcció, manteniment i

neteja del "llac", iniciativa que no ha considerat oportú recolzar el de Sant Llorenç per considerar més viable l'alternativa de cobrir amb arena tot el jaç del "riuuet", tal com reiteradament solliciten els dos hotels afectats.

CANALITZACIO

El dia 27 de novembre s'obriren les pliques de les tres empreses que aspiraven a adjudicar-se la primera fase de la canalització de les aigües a Sant Llorenç i Son Carrió. Com era d'esperar en Melcion Mascaró fou el guanyador i se les quedà per devers 140 milions grossos.

Aquesta primera fase comprèn la tuberia general del clavegueram que va de Sant Llorenç fins a la depuradora de Sa Coma, passant, naturalment, per Son Carrió. S'està estudiant la possibilitat de que també s'hi inclogui la tuberia d'aigua neta que unirà els dos pobles, encara que no és gaire segur perquè no tendriem ajuda econòmica per part de les institucions i suposaria un augment d'uns 30 milions de pessetes.

L'obra ha d'estar acabada en un plaç no superior als 6 mesos i anirà vora-vora el torrent.

Josep Cortès

Demografia

NOCES

N'Eugenio Jesús Delgado Vicente i na Manuela Camacho es casaren el dia primer de Novembre a Sant Llorenç. Que tot els sigui enhorabona!

NAIXAMENTS

En David Marcos Gallardo, fill d'en Joan i na Valentina neix a Cala Millor el dia 23 d'octubre. Salut!

N'Antoni Caldentey Riera, fill d'en Joan i na Francesca, neix a Sant Llorenç dia 22 d'octubre. Enhorabona!

En José Antonio Rosa Moreno, fill de n'Antonio i na Purificación, neix a Cala Millor dia 24 d'octubre. Salut!

Dia 6 de novembre neix a Cala Millor en Julián Cristian Gallardo Mickelsen. Es fill d'en Julián i n'Eva.

En Gabriel Llinàs Sansó, fill d'en Gabriel i na Maria neix a Sant Llorenç el dia 16. Salut!

DEFUNCIONS

En Jordi Sansó Massanet, viudo, mor a Sant Llorenç el dia 4. Tenia 86 anys. Al Cel sia.

Maria Galmés

SANTA CECILIA

El dia 25 de novembre començaren els actes de la Banda de Música de Sant Llorenç en honor de la seva patrona, santa Cecília, enguany dividits en dues vetlades per allò de no fer-ho tan llarg. La convidada estava feta així com Déu mana, és a dir, amb un "saluda" del seu president i amb un programa del concert principal.

El primer dia actuaren els alumnes de l'Escola Municipal de Música i tocaren allò que han après durant els darrers dotze mesos, acabant la vetlada amb una sentida i vibrant interpretació de la co-

lor d'or i voltada de serrells del mateix color. La part superior del pal també acaba amb una altra lira, la qual cosa li dona un acabat molt vistós i engalanat.

Acabada la missa i abans de començar el concert, el director, en Francesc Sapiña va dirigir unes paraules al públic i va fer un petit balanç dels dos anys que fa que dirigeix l'agrupació musical, fent especial menció dels evidents progressos que ha sofert en relació al nombre de músics i d'estudiants i a la qualitat i dificultat de les peces que s'interpreten, cosa impensable fa només un parell d'anys.

neguda Simfonia de les juguetes, de Haydn, que fou molt aplaudida.

L'endemà, durant la missa en honor de santa Cecília, es beneïren diversos instruments i es féu la presentació oficial de la nova banda del Centre Musical, portada pel seu president, en Rafael Melis i la padrina de la banda, na Tomassa, la batllesa, els quals col·locaren en el pal sengles llaços de colorins per commemorar l'esdeveniment. L'enssenya, que també fou beneïda pel rector, és coloret de cel i duu una lira molt adornada en el seu centre, amb l'escut de Sant Llorenç damunt les cordes. Està brodada amb fil de co-

Acte seguit començà el concert, en el qual s'interpretaren Moisés Davia, amb en Toni Llodrà de solista, el minuet de l'Arlésienne, actuant de solista na Magdalena Llull, Las hijas de Zebedei, amb en Josep Canet a la trompeta solista, el Concert n.º de 3 per a trompa, de Mozart, actuant de solista el fill del director, en Francesc J. Sapiña, la masurca A ti, amb n'Aina Lloré al clarinet i Una tarde entre gitanos, amb solos de diversos instruments.

La vetlada fou molt agradable i la gent va sortir prou satisfeta, prova evident de que la banda funciona i que

va pel camí de consolidar-se definitivament després de la preocupant baixada que havia duit des de començaments de la dècada.

FESTA DE STA CECILIA

CONSULTA DE GINECOLOGIA

Dr. Gil Bretones -colegiado 1.902-

REVISIONES GINECOLOGICAS - CONTROL DE EMBARAZO
PLANIFICACION FAMILIAR - ECOGRAFIA

C/ Major, 1 MANACOR

Tel. 55 59 81 (mañanas) 58 34 41 (tardes) Miércoles a partir de las 16 hs. (Consulta previa cita)

NA GATERA (II)

M.G.I.M. 30-8-d
I.M.P.P. 02-P-1221
INV. 22
P.C. 15

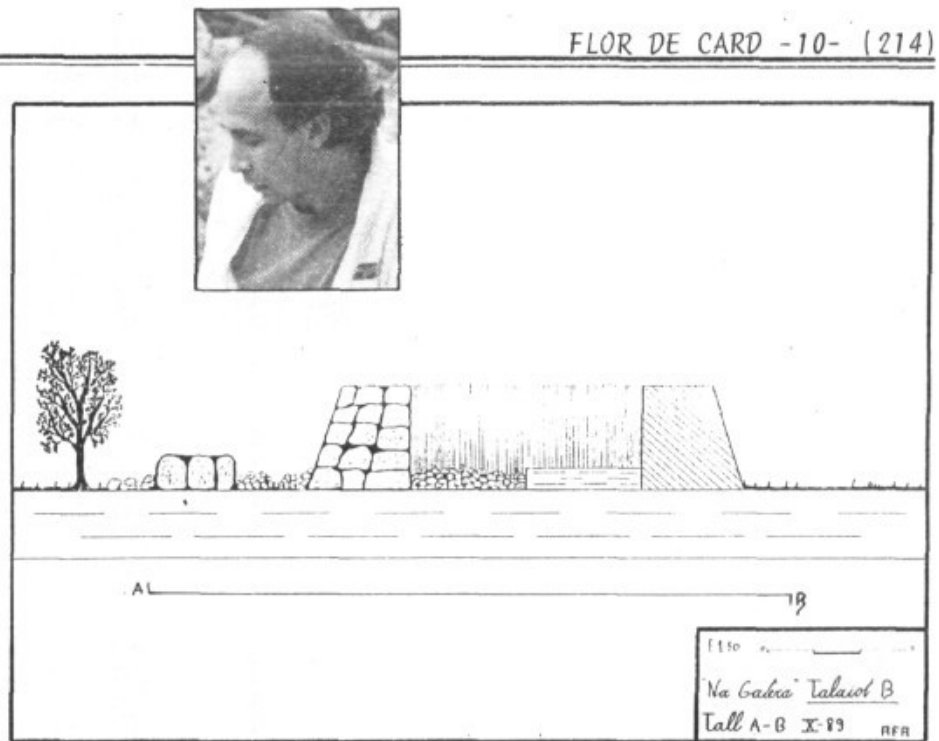
Situació.- Dins la possessió de la Torrenova es troba na Gatera, porció de terra que es coneix amb el nom de Ses Cases Noves i està ubicada al llevant de Son Carrió.

Accés.- Com que es tracta d'un dels talaiots del poblat de na Gatera, no farem altra cosa que descriure el mateix accés que férem al talaiot "A" de na Gatera.

L'accés no presenta cap dificultat. Si agafam la carretera que va de Portocristo a Cala Millor, uns 200 m abans d'arribar a l'auto-safari, a mà esquerra es troba una camada molt recta i amb el camí en bon estat. Idò per aquest camí, a un centenar de metres i a mà esquerra veurem els monuments anomenats de na Gatera.

Descripció.- El talaiot que nosaltres anomenam "B" és de planta circular, amb cambra igualment circular, i es troba situat al sud del poblat.

L'aparell del parament exterior està fet de grans blocs de formes regulars, en posició horitzontal, amb tendència a la disposició en

forma de filarades; en canvi el parament interior es de blocs de petit tamany i també de formes molt regulars, naturalment en posició horitzontal i fent filarades.

El monument fa 8 m de diàmetre, però cal tenir molt en compte que els murs tenen una amplària de 1'5 m aproximadament.

Avui en dia l'estat del talaiot el podríem qualificar de regular, ja que en el seu interior estroben moltes de pedres. Fent un càlcul aproximatiu creim que hi ha devers mig metre d'escombraries, una bona part de les quals són part dels seus murs, que

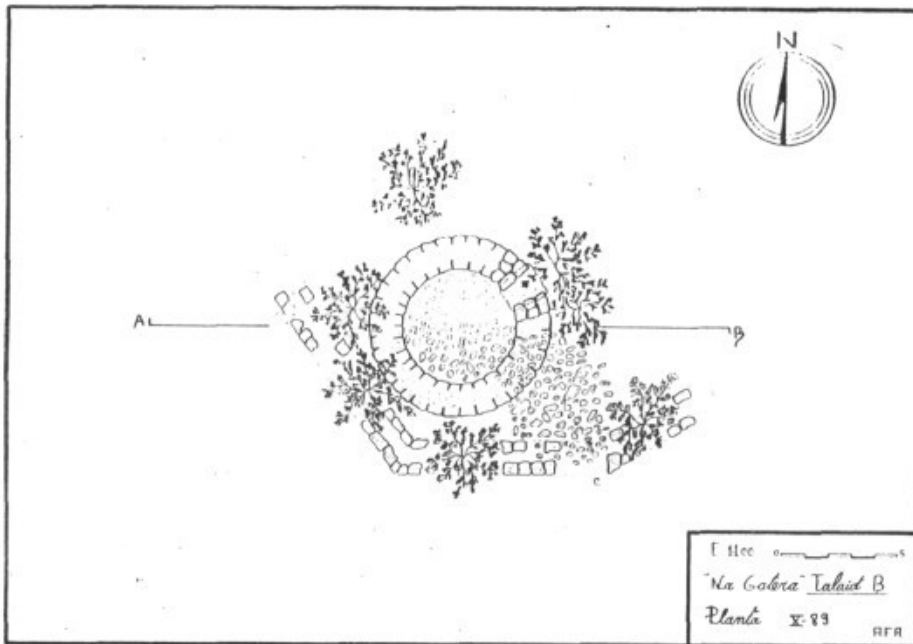
amb el pas del temps han anat caient dins el monument.

El passadís d'entrada del talaiot està orientat cap al nord-est i es troba en bon estat de conservació; té una llargària de 1'5 m per una amplària de 0'85; a dalt fa devers 1 m. El sòtil del passadís està fet per un sol bloc de gran tamany, fent aquest una llargària de 1'5 m i una gruixa de 0'20. En el seu estat actual el monument té una altària de 2'3 m, però probablement degué ésser un poc més alt en el seu estat original.

Si comparem el talaiot "B" amb la resta dels que componen el poblat de na Gatera, veurem com aquest és el més petit de tots els conservats.

Devora aquest monument es troba situada la murada que envolta el poblat. Es troba en molt mal estat, però malgrat tot encara conserva part de la primera filera de blocs, que suposem que en el seu estat original degué tenir de tres a quatre fileres de blocs. En aquest tros de murada que es conserva prop del talaiot "B", avui en dia encara podem contemplar part d'un portal d'accés a l'interior del poblat, on es pot veure un dels pilars que, com un vell guerrer, fidel als seus principis, encara guarda l'entrada d'un poblat que temps passat fou lloc de vida i mort d'unes gens que ens deixaren els seus monu-

ments com a penyora a nosaltres, els seus legataris.

Aquest pilar està marcat damunt la planimetria amb la lletra "C" i està perfectament tallat i treballat.

Tornant al talaiot "B" que avui ens ocupa, creim que va tenir una doble funció, és a dir, que s'emprà com a lloc d'habitable i també com a torre de defensa. Explicarem el perquè d'aquestes conclusions. L'haver trobat dins el monument petits fragments de ceràmica indígena, pròpia d'aixovars domèstics, fa pensar que fou vivenda, així com també les seves mides reduïdes; però és ben lògic el pensar que també fou torre de defensa, ja que la murada es troba devers un metre de distància, a la part sud, i a mig metre a la banda del llevant. Tot això fa suposar que també formà part dels elements de defensa i protecció del poblat.

Les troballes.- Es reduïren, com hem dit abans, a petits fragments de ceràmica indígena d'ús domèstic.

Cada vegada que vaig a na Gatera torn entusiasmada i a la vegada indignada de veure aquests grandiosos i ciclopis monuments, que amb pocs diners es podrien netejar i alguns dels talaiots reconstruir, ja que pràcticament no presenten cap dificultat per a la seva reconstrucció

hipotètica i deixar-los tal com creim que es trobaven fa 1000, 800 o 500 anys aC., o sia, en els períodes talaiòtics II i III, que creim que fou l'època en què es construí na Gatera.

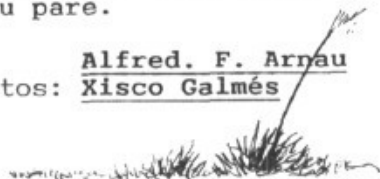
Vull dedicar aquest estudi damunt el talaiot "B" de na Gatera a la meua filla Maritxell, que un horabaixa tardorenc, gris i plujós m'acompanyà a veure el vell talaiot. Jo vull, Maritxell, filla meua, que el que varen veure els teus tendres ulls quan varen contemplar la casella del gegant i varen romandre esglaiats, no són altra cosa que la grossa herència deixada per uns homes anomenats foners, que de l'illa gran de les roques Gymnèsies en feren la seva llar.

I sempre recorda Maritxell que tots nosaltres, els mallorquins, som els seus hereus, i això, filla meua estimada, és prou motiu per a sentir orgull i goig dels nostres avantpassats. Per tant, nina dels meus ulls, a aquests talaiots encara avui ens parlen i contenen el que ells varen veure.

Un bes molt gros del teu pare.

Alfred. F. Arnau

Fotos: **Xisco Galmés**

L'Escola

VISITA AL DIARI "ULTIMA HORA"

Va ésser dins l'any 1893 quan es va fundar el diari "Ultima Hora".

Actualment el seu director és Pere Serra.

L'any 1893 s'emprava una màquina parellada a una impremta, amb una màquina d'escriure enmig. Aquesta màquina feia els diaris de quatre fulles i qualque vegada sortien amb un suplement.

Actualment els diaris es fan amb elements molt sofisticats i de nova tecnologia, com ordinadors, fotocopiadores de làser, impressores... i amb unes màquines molt més petites.

A la planta baixa del periòdic hi ha un arxiu on es guarden tots els diaris publicats des del primer dia fins avui. Els guarden enquadernats i catalogats per dates. Una de les coses que més ha canviat dels diaris és el seu tamany i el nombre de pàgines. En aquesta planta també es guarden les fotografies de tots els pobles de les Illes, els seus paisatges, els batles i regidors i tot allò d'importància que hi fa referència. Hi estotgen també totes les fotografies que han sortit publicades en el diari.

Com es fa un diari?

Primerament s'omplen unes fulles especials, assenyalant amb una "x" el lloc on s'ha de posar una fotografia, i amb una línia ondulada el requadre on s'ha d'escriure el text. Després, amb un ordinador s'escriu allò que ha de sortir imprès a la impressora, i d'aquesta es passa a una fotocopiadora de làser i es fa com un negatiu. S'aferren a un fotolit (uns papers transparents) i es passen a uns altres de més grans i de quatre en quatre es fa una espècie de fotografia i amb la impremta es fan tantes còpies com volen.

El temps

OCTUBRE

per XESC UMBERT

<p>73% 24° 14°</p>		
<p>2 78% 26° 11°</p>	<p>3 74% 26° 13°</p>	<p>4 79% 25° 13°</p>
<p>5 74% 25° 15°</p>	<p>6 75% 26° 12°</p>	<p>7 68% 25° 14°</p>
<p>8 61% 24° 15°</p>	<p>9 64% 24° 13°</p>	<p>10 64% 20° 12°</p>
<p>11 71% 19° 13°</p>	<p>12 73% 21° 12°</p>	<p>13 80% 22° 9°</p>
<p>14 80% 22° 10°</p>	<p>15 74% 21° 11°</p>	<p>16 72% 22° 10°</p>
<p>17 82% 23° 18°</p>	<p>18 90% 24° 18°</p>	<p>19 82% 24° 12°</p>
<p>20 82% 25° 14°</p>	<p>21 20% 31° 12°</p>	<p>22 83% 24° 12°</p>
<p>23 85% 22° 18°</p>	<p>24 74% 23° 17°</p>	<p>25 76% 23° 10°</p>
<p>26 72% 22° 10°</p>	<p>27 91% 22° 9°</p>	<p>28 85% 24° 15°</p>
<p>29 78% 25° 14°</p>	<p>30 75% 25° 11°</p>	<p>31 58% 25° 10°</p>

RESUM DEL MES D'OCTUBRE

	1988	1989
Temperatura màxima	30	26
Temperatura mínima	8'5	9
Temperatura mitja	19'7	18'1
Tempestes	2	1
Boires	5	2
Calabruix	-	1
Vent	35 Km/h	45 Km/h
Pluja del mes	41'5	8'2
Pluja de l'any	346'9	594'1

Comercial
ES PUIG
Instal·lacions Sanitàries

Carrer Nou, 37 07530 SANT LLORENÇ (Mallorca)

L'Escola

CANÇÓ DE PLUJA

La terra ja és seca,
les plantes moriran, els paraigües ja gemeguen,
se volen banyar.

Que plougui, que plougui, que plougui de veritat;
tots els sers que hi ha a la terra aigua necessitam.

Que plougui, que plougui, que plougui de veritat;
tots els sers que hi ha a la terra aigua necessitam.

Avui, sortint d'escola, el cel s'ha ennegulat;
la cançó ha fet efecte, plouent ara està.

Caty Juan Sancho i Mª Aurora Pascual Santandreu
6è d'EGB

Un d'Alfred de Musset (1810-1857)

INVOCACIÓ A L'ESTRELLA DE L'ALBA

Blanca estrella del vespre, missatgera llunyana,
De qui el front surt brillant dels vels del sol ponent,
Del teu palau d'atzur, al si del firmament,
Què contemples sobre la plana?

La tempesta s'allunya i els vents s'han encalmat.
El boscatge, estremit, plora per la bruguera;
La falena daurada, voletejant lleugera,
Travessa les prades flairoses.
Què cerques sobre la terra adormida?

Però ja cap als monts et veig encaminar-te;
Fuges tot somrient, melancòlica amiga,
I el teu trèmul esguard és a punt d'esborrar-se.

Estrella que davalles sobre el verd turonell,
Trista argentada llàgrima del mantell de la Nit,
Tu que esguarda de lluny el pastor que camina,
Mentre que a poc a poc el ramat el segueix,-
Estrella, a on te'n vas, aquesta nit immensa?
Cerques sobre la riba un llit a dins les canyes?
O te'n vas hermosíssima, a l'hora del silenci,
Caient com una perla al si profund dels mars?
Ah!, si t'has de morir, bell astre, i si capusses
A dins les vastes aigües els teus rossos cabells,
Abans d'abandonar-nos, un sol instant atura;-
Estrella de l'amor, no davallis dels cels!

1830

Traducció: Jaume Galmés

Nota

EL DIA 16
A LA RECTORIA
PRESENTACIÓ
OFICIAL I
AFILIACIÓ DE
SOCIS

VINE, QUE
T'INTERESSA!!!

Tal dia com avui

ARA FA 15 ANYS

* Que l'Ajuntament va acordar acceptar el nom de Sant Llorenç des Cardassar, substituint el de San Lorenzo de Descardazar.

* Que l'Ajuntament va acordar canalitzar les aigües netes i brutes.

ARA FA 5 ANYS

* Que Ses Sitges va començar la seva tasca com a Centre Educatiu i de Recursos Ambientals.

* Que va néixer l'Associació de la Tercera Edat.

Josep Cortès

EL CANVI SORGIT RAN DE L'APARICIO DEL TURISME (5 part)

La llengua

El fet lingüístic mereix un tractament específic. Justament ens trobem que, essent encara la mateixa dins un o l'altre sistemes i sempre parlant del grup humà mallorquí d'origen, ocupa espais i vertebrats relacions diferents al SCPM o al ST, fonamentalment en relació amb el castellà. Anem a veure'l, com hem fer fins ara, en els trets més remarcables.

1.- La llengua pròpia del SCPM (no entrem en un altre debat sobre la llengua que correspon al poble mallorquí; aquí parlem d'uns sistemes culturals dels quals hem establert l'abast metodològic i analític, i no de grups nacionals) és el català de parlar mallorquí, i no pas cap altre. La llengua aquí, i en qualsevol conformació cultural, no només n'és el vehicle de comunicació, sinó i fonamentalment, de relació. En el cas de l'àmbit cultural català, potser, ho sigui encara amb més força pel valor simbòlic acumulador que la llengua ha suposat històricament. Però la llengua és alhora part fonamental del seu mateix contingut.

2.- En relació directa amb el punt 1, la intraductabilitat lingüística no és un problema semàntic, o no ho és en primer lloc, sinó de significació cultural: els signes d'una llengua no són altra cosa que els valors i concepcions del món propis de la cultura que ajuda a vertebrar. Doncs, no només són les unitats mínimes amb un referent, o si volem amb una independència de significat (és a dir, que inclouen els sincategoremes donat que funcionen gairebé de la mateixa manera), sinó unitats culturals, és a dir, amb una significació, amb una capacitat de significar (retenguem aquest vocable) definida d'una determinada manera dins el sistema cultural del qual

es tracti.

L'altra llengua que actua -i en tant n'és llengua ho fa de manera que, almanco, pretén constituir-s'hi paral·lelament al català- dins l'espai relacional primer (SCPM), i dins l'espai laboral, educatiu -amb canvis dins l'actualitat-, part del propi lleure, part del relacional individual (ST), és el castellà. En un primer moment el castellà apareix com a llengua trencadora de la cultura illenca, i encara que això pugui ésser assumit a nivell general, no vol dir que hi hagi un rebuig, sobre tot a nivell polític (encara que la relació amb el castellà i el grup que al si del SCPM li dona suport sigui, de fet, política) per part dels qui són conscients de patir-ne els efectes. La situació de bilingüisme que fins i tot al principi és impulsada per tal que es converteixi en monolingüisme castellà, es viu, i de cada cop més, com a una situació de diglòssia, és a dir, amb un ús diferenciats -i malhauradament sovint inintercanviable- en funció de l'àmbit de relació i del mitjà emprat, d'una o altra llengua. Emperò el bilingüisme és impossible culturalment (i recordem, sense anar més lluny el cas de Bèlgica on, malgrat l'existència social i

política de tota mena de sistemes d'igualtat lingüística pel flamenc o el francès, el conflicte hi és a cada volta de cantonada) perquè la llengua no és, ni pot ésser considerada, com a una eina independentitzable del treball per al que ha estat concebuda i creada, i que, a la seva vegada, n'és el constituent central.

El problema, que ja és important al SCPM, s'agreuja considerablement dins el ST per la presència palesa de dos sectors essencials la influència dels quals no pot ésser minvada ni tan sols a través d'intents (potser no sempre acompanyats d'una autèntica voluntat) institucionals d'enfortiment de la llengua nativa. (El que això sigui bo o dolent no és producte d'un criteri moral ni opcional, sinó de l'existència objectiva d'una cultura que troba obstacles forts per a reproduir-se, el que, d'altra banda, no suposa mantenir-se invariable):

a) Pressió de tots els àmbits exteriors, el que gairebé vol dir tres quartes parts, per tal que es mantingui encerclada a l'àmbit denominat (si es vol despectivament) "tradicional". No en són aliens a aquesta pressió grups importants del propi SCPM, o almanco no ho eren fins fa pocs anys.

b) La presència massiva i amb un caràcter diferent d'aquell que fins ara havien tingut de membres provinents d'altres formacions culturals no catalanoparlants des de la península. Els qui, dins les categories mallorquines, són anomenats "forasters".

Veiem, doncs, el que ha variat des de la vigència plena del SCPM ençà.

1.- El mallorquí viu, treballa, pensa, estima, odia en mallorquí. Es cert que la intensitat d'allò depèn de l'espai i el temps (pensem a Ciutat), però en línies generals, potser afermat de tota l'illa, fins a l'establiment del ST. A la vegada, però, el mateix mallorquí paga en castellà, o almanco és així com ho sent (no només paga, sinó que, si de cas, és detingut en castellà, és jutjat en castellà, fa el servei militar en castellà... tot el que física i/o estructuralment el separa de "lo seu". A hores d'ara bona part de la seva vida es fa en castellà, i molt especialment el que és aquella que correspon al treball, fet important si recordem les significacions esmentades més amunt.

Es comença a crear un sentiment de "la inutilitat del mallorquí". Això que havia estat recolzat per les instàncies oficials centrals per molts d'anys, esdevé ara (dins el ST) un fenomen nou,

almanco en dos aspectes:

a) Que el mallorquí no és imprescindible per a res.

b) El concepte d'utilitat en si mateix, lligat al de economia, guany, etc.

Com a contrapartida, diguem-ne com a petita venjança, roman la covert agressió, el riure's dels desconexedors mitjançant la llengua per ells ignorada. Emperò el mallorquí queda restringit gairebé a l'espai ca solà.

2.- Dins una estructura socioeconòmica agrarista l'escriptura no hi és central. Es realitza, en línies generals, en castellà donat que la seva funció és essencialment oficial. Amb les relacions pròpies del ST, l'escriptura esdevé fonamental, i ho és quasi exclusivament en castellà.

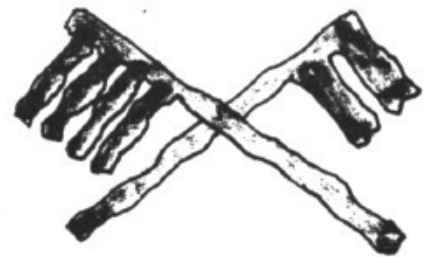
3.- L'educació, entesa en principi com a enculturació i aprenentatge de la vida quotidiana, es realitza en mallorquí. Però l'educació en el sentit de socaillitació, fins i tot dins el SCPM es feia en bona part en castellà. Això era degut, per una banda, al més fort control oficial (escola, etc.), i per una altra a la concepció mateixa dels protagonistes. L'Església va entendre des del principi la diferència entre enculturació i socialització pel que fa al funcionament, i consegüentment ha sabut mantenir impor-

tants graus de catalanització a l'illa. En qualsevol cas l'escola sempre contribuï i contribueix a la introducció de nous nivells i tipus de diglòssia.

Al ST l'educació i l'aprenentatge dins la feina són impartits en castellà (potser amb excepcions en l'actu alitat més immediata). El treball, de més a més, exigeix el coneixement d'altres llengües, el que enforteix encara més l'arraconament del mallorquí.

No ens hem d'oblidar, emperò, que la llengua, com la cultura que transporta, signifiquen relacions diferents d'aquelles que les serviren com a fonaments; per tant l'allunyament del mallorquí d'alguns espais no suposa necessàriament el seu estancament i la seva desaparició. Si de cas, una transformació i un desenvolupament forçats des de l'exterior en els ritmes i les direccions.

Alexandre Miquel

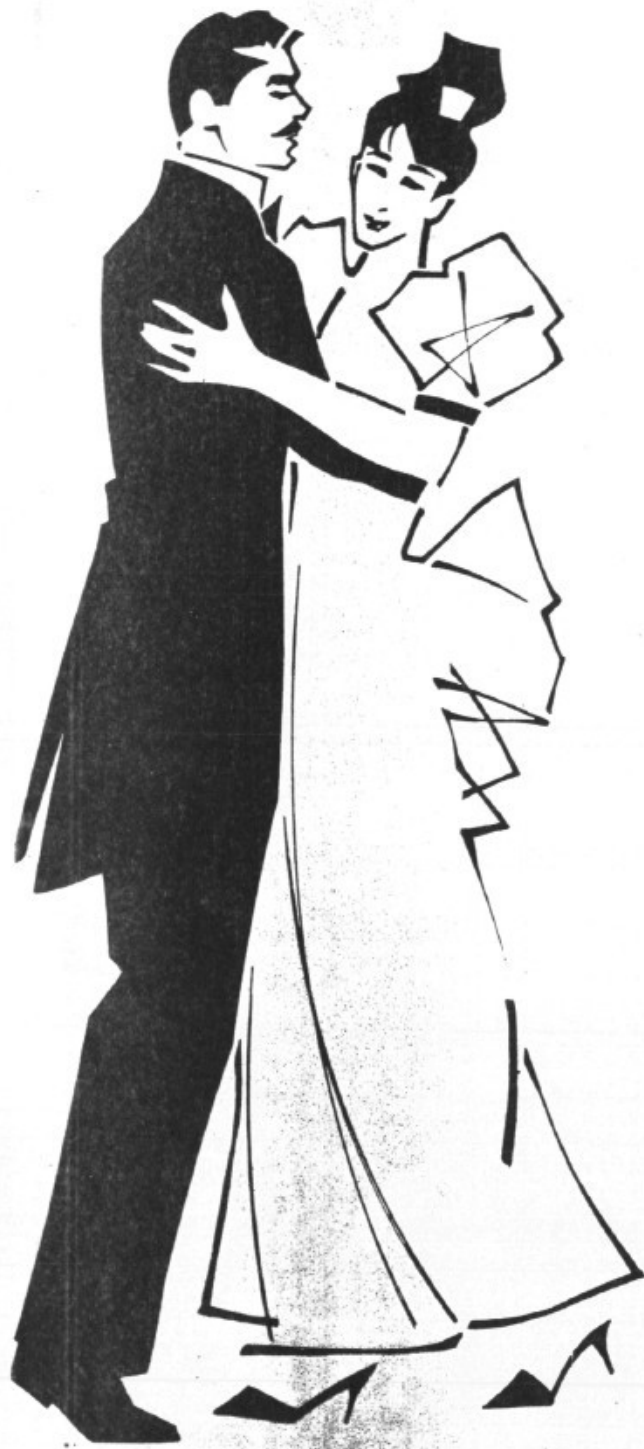
**RECUERDE
EN**

PORTO CRISTO

RESTAURANTE - PIZZERIA SALVADOR

CON AUTÉNTICO HORNO DE LEÑA

Tel. 82 14 42

Biergarten

ROYAL

DANCING

SALON DE BAILE

**RECIEN
INAUGURADO**

La noche más hermosa

C
A
L
A
M
I
L
L
O
R

MUSICA EN VIVO
VIERNES, SABADOS Y VISPERAS FESTIVOS

GEMINIS

©GRAPHIS

* EL PALACIO DE CRISTAL *

A l'entorn de les set notes

SOBRE UNA GRAN EMPRESA MUSICAL DE LES BALEARS

Docent, matemàtic, recerca dor, músic, viatger... i sobretot, inquiet. Així podria ser la carta de presentació de Pere Estelrich i Massutí, felanitxer de soca-arrel que des de la constitució, fa set mesos, de la Fundació Pública de les Balears per a la Música n'és el gerent. El fet de la presentació de l'Orquestra Simfònica adscrita a l'esmentada Fundació el passat 30 de setembre, ens dona peu a parlar amb ell sobre aquest tema, de vital importància en el pervindre de la Música a Mallorca.

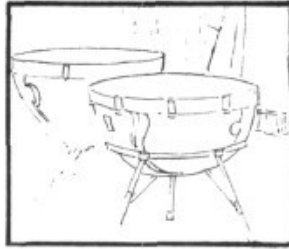
Repassem, d'entrada, la gènesi i la funció de la Fundació. Per què, per a què i com?

Sens dubte hem de reconèixer que un organisme capaç de fomentar la Música és necessari a qualsevol societat. I dic fomentar en un sentit ben ample. Fomentar vol dir divulgar, promoure, fer... Així doncs la Fundació ha sorgit amb aquest repte, que no és poc. Dins aquesta Fundació, la creació de l'Orquestra Simfònica professional n'és fita primordial, però de cap manera absoluta. Ningú no dubta de la necessitat d'una orquestra estable i professional, la qual ens permetrà portar endavant aquest foment del qual parlava abans.

Quant al "com?", la Fundació ha estat fruit d'un pacte (i no m'agrada el mot) Cultural entre el Govern de la Comunitat Autònoma, l'Ajuntament de Ciutat i el Consell Insular de Mallorca.

Mirant el panorama musical mallorquí, darrerament en auge, queda clar que hi mancava una formació orquestral estable. Quines altres activitats es duran a terme a partir de la seva base?

Aquesta Orquestra, la nostra Orquestra, serà un punt de partida. Per si mateixa tindrà una tasca a realitzar, tindrà una vida musical prò-

pia. Però clar, el fet que instrumentistes de molt prestigi formin part de la formació orquestral ens permetrà la creació d'altres grups de cambra més reduïts. De fet ja iniciam els estudis per a la creació d'una orquestra de cordes i un grup de Música contemporània així com la d'un quartet de cordes i d'un quintet de vent.

Per altra banda la Fundació donarà sortida a altres iniciatives musicals. Puc anomenar per exemple un concurs internacional de composició, una primera trobada de recercadors musicals balears juntament amb el Centre de Recerca i Documentació Històrico-Musical de Mallorca, l'edició d'enregistraments diversos...

Fa estona que una cosa així era necessària. Per què no s'ha duit a terme abans?

Sincerament no ho sé. En aquest país no és fàcil agrupar esforços per tal d'aconseguir iniciatives. El fet és que tenim ara aquest organisme i l'hem de fer funcionar a ple rendiment.

Sol passar que les idees dutes a terme per determinats sectors, especialment polítics, siguin rebutjades per altres grups. Quines són les garanties de continuïtat en el cas que tractam?

Crec que la resposta de la societat serà la millor garantia de continuïtat. Si donem el servei que aquestes illes necessiten, si aconseguim portar la música pertot arreu, si els organismes públics i privats tenen en la Fundació un punt on dirigir-se a l'hora de consultar qüestions musicals... aleshores tenim garantitzada una llarga vida.

La Música, a partir d'ara, arribarà a tot arreu... Quin pla de disponibilitat teniu per anar als diversos indrets de les Illes?

Hem oferit a tots els ajuntaments de Mallorca la programació de la temporada. Ens agradaria que cada concert també es realitzàs fora de Palma. Diversos consistoris ja han contestat afirmativament.

Per altra banda per als indrets que no puguin suportar les despeses d'un concert simfònic podrem oferir vetllades amb grups més reduïts.

Menorca, Eivissa i Formentera, a través dels Consells Insulars, podran gestionar l'actuació orquestral.

Si haguessis de fer una valoració de la problemàtica existent en els set mesos que duis de rotatge, quins punts destacaries?

Bé, els moments més difícils han estat, i per aquest ordre, el muntatge de les proves d'aptitud per "triar" els músics de l'Orquestra i la gestió dels visats de treball dels professors estrangers que treballaran amb nosaltres. Vull dir que la problemàtica més greu és la referent a la burocràcia, i sobretot per un com jo que no hi estava massa avesat. Però per altra banda treballar amb gent com Lluís Remartínez, que té experiència en aquests camps, m'ha servit molt per resoldre les qüestions que s'han anat plantejant. També les institucions han donat una mà en molts de casos.

Doncs res més per avui. El periple encetat per l'Orquestra amb el concert de presentació oferit a l'Auditori marca l'inici d'una nova època dins la música mallorquina. El futur de la Fundació -esperances, il·lusions, idees i projectes- és prometedor. Es tracta d'un organisme que feia falta per canalitzar multitud de possibilitats dins el camp musical a ca nostra. Pens que tant la Música com Mallorca estan d'enhonorabona. I estic segur que no mancaran ocasions per reafirmar-ho.

Biel Massot i Muntaner
Pòrtol, Tardor de 1989
Per a la Premsa Forana de Mallorca.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											

nyent a la raça que els nazis consideraven superior. 5. Es diu d'aquell que no té res que fer. No-res. 6. Nitrotolueno. Vall del Pirineu amb idioma propi. Substància emprada per assaonar aliments i per a conservar cadàvers. 7. Vocal. Desproveïda de tota brutícia. 8. Meretor, prostitut, mancolf, meuc. Mascle de la talent, de la necessitat de menjar. Consonant vibrant. p. Una altra, però aquesta és pal.latal. Acció pròpia de les padrines en relació als néts. 10. Pronom de tercera persona. Vocal. Simbol de l'oxigen. Pronom feble. 11. Raça de moixos. Part contrària de l'esquena del ganivet

MOTS CREUATS

Horitzontals.- 1. Que no els sap gens de greu el mesclar-se amb els altres. 2. Els d'aquí diuen que allà hi neix el sol. Ens els dos buits següents, nom del traïdor àrab que se'n va anar a la Palomera a cuar els seus germans al rei En Jaume. 3. Eina humana ubicada al capdavant d'una de les extremitats superiors. Comissió Obrera. Festa de bufa i rebumbori. 4. Una pe. Orgia desmadrada en honor al déu del vi. Mil. 5. Paparra inflada per haver xuclat molta sang. Característica comuna a la cara dels polítics. Vocal intermitja. 6. Article. Gaudeamus Contacte entre dues epidermis si, com a mínim, una està situada a la part exterior de la boca

7. En els dos primers buits, article nominal. Femella de l'ànec. 8. Simbol del sofre. Tot just acabat d'arribar a aquesta vall de llàgrimes. Innocent, ximple, taujà i bàmbol. 9. Pus. Rei de Mallorca, segon fill d'En Jaume II. La primera. 10. Cereal de fruit més llarg i arestós que no el blat. Ens els buits següents, oertura exagerada de la oca deguda, principalment, a la son, a la talent o al mal d'enamoramant. 11. Aïllar. Les dues terceres parts d'un fil.

Verticals.- 1. Facultat, capacitat o perspicàcia per entendre el que diuen els polítics en els mitins. Prega a Déu perquè no li posin una multa per Ciutat. El mateix article del sis de les horitzontals. Un cor sentit se entranyes. 3. Nota situada damunt la primera línia del pentagrama, si està en clau de sol. Una be. Poca-cosa, menja-miques, insignificant. 4. Lleugera desplomada del cap que se sol estrevar abans de quedar dormit com un tronc. Perta-

Solucions: Horitzontals. 1. Combinables. 2. Orient. A. Li. 3. Ma. Co. Gala. 4. P. Bacanal. M. 5. Re. Duresa. E. 6. El Apat. Bes. 7. N. A. Anega. 8. S. Nat. Janot. 9. Icor. Sanç. A. 10. Ordi. Ad. All. 11. Iso lar. 11. **Verticals.** 1. Comprensió. 2. Ora. El. Cr. 3. Mi. B. Anodi. 4. Becada. Aris. 5. Inocupat. O. 6. Nt. Aran. Sal. 7. A. Netejada. 8. Bagas. Gan. R. 9. L. Albança. 10. Ell. E. O. Li. 11. Siamès. Tall.

Maria Galmés

JOIERIA FEMENIAS

LLISTES DE NOCES
OBJECTES DE REGAL

Carrer del Rector Pasqual, 8 * T. 569072

Viajes
ULTRAMILLOR S.A.

AGENCIA DE VIAJES GRUPO A TITULO 999

C/. Sol, 19 - Tel 58 57 20
CALA MILLOR (Mallorca)

300 m² DE ESTRENO EN MANACOR

Sí. BORRAS
estrena un nuevo local de 300 m²
en MANACOR.

Ahora usted podrá conocer la mayor gama de azulejos,
sanitarios alemanes y pavimentos de gres
nacionales e importados.

Y además, en esta maravillosa exposición de Borrás,
usted encontrará baldosas de barro hechas a mano,
una increíble variedad de gres rústico
y en todos los productos las mejores marcas.

Acérquese a BORRAS en MANACOR y
póngase usted también de estreno.

VILLEROY & BOCH **CERAMICAS MAFAZZI** **BUCHTAL QUALITÄTS-KERAMIK** **Gres de Aragón**

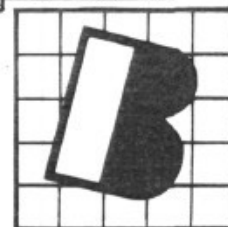
EN PALMA

EXPOSICION Y OFICINAS: Gran Via Asima, 4 Edificio Poligono
Tels. 206161 - 290350 Fax: 208924
07009 Palma de Mallorca

ALMACENES: C/ Gremio Herreros, 28 Tels. 254643 - 255748
07009 Palma de Mallorca

EN MANACOR

EXPOSICION: Via Palma, Frente Moli de'n Polit
Tel. 843686 Fax: 843669 07500 Manacor

**BORRÁS
SABATER,
S. A.**

A LA CARRETERA DE SON CERVERA

Diu l'adagi que no hi ha temps que no torni. Potser és una explicació popular per a les crestes i els sinus que solen ésser inherents a la majoria de les activitats humanes. Potser també fa referència al pas del temps, al caire cíclic de la vida; primer dia, després vespre... però neixerà un nou dia; primer amaror però després bonança; etc.

I el temps ha tornat. La carretera de Son Cervera torna a estar de moda. Els caps de setmana "El Garatge" i "S'Estel" semblava que xuclen bona part de la jovenalla de la comarca. M'ho comentava l'altre dia una joveneta, si avui vols seguir la moda,

l'itinerari a seguir és Si-neu-Sant Llorenç-Capdepera.

En el Sant Llorenç d'ahir, la vida a la carretera de Son Cervera també tenia un protagonisme important. Era el lloc del "passeig" dels diumenges horabaixa. La gent anava de dalt a baix una i una altra vegada, feien "voltes" per veure i perquè la veiessin.

Les acàcies de la fotografia eren testimonis muts de la bullidissa de la sang que compareix amb la pubertat. Quàntes ullades!, quants de somriures complaents!, quanta il·lusió rera un vestit o unes sabates noves! quàntes paraules a cau d'orella!... quina part de la vida de les

persones, més hermosa, ens podrien contar les acàcies si no haguessin desaparegut per l'empenta de l'asfalt i el progrés!

No crec que sigui casual la fotografia a la carretera de les tres al·lotes amb bicicleta. Ahir era un indret agradós, de records, d'esperances... màgic.

Avui és ben diferent. No és la carretera, són els cafès/pubs? La gent se segueix mirant, però rera la mirada hi ha altres intencions. La il·lusió potser és la mateixa i, tal vegada també la finalitat, però... ahir era dia, avui és nit; ahir hi havia tranquil·litat a la carretera, avui cotxes. El joc és més fort, ahir es jugaven un "novio" o una al·lota, avui, segons com es miri, la vida.

